

Конвенція про обмеження тривалості робочого часу на промислових підприємствах до 8 годин на день та 48 годин на тиждень №1 від 13.06.1921р. охоплює, зокрема: шахти, кар'єри та інші підприємства, де видобувають корисні копалини; підприємства, на яких предмети виробляються, змінюються, очищуються, ремонтуються, оздоблюються, проходять кінцеву стадію обробки та підготовки до продажу, руйнуються чи знищуються, або на яких матеріали трансформуються; серед них суднобудівні підприємства та підприємства, де виробляється, трансформується та передається електроенергія або рухова сила будь-якого виду; підприємства з будівництва, реконструкції, утримання, ремонту, переробки чи демонтажу будь-яких будівель, залізничних колій, трамвайних ліній, портів, доків, пірсів, каналів, внутрішніх водних шляхів, доріг, тунелів, мостів, віадуків, каналізаційних систем, водостоків, колодязів, телеграфного чи телефонного обладнання, електричного устаткування, газових служб, служб водопостачання або інших служб з будівництва, а також роботи з підготовки до будівництва і закладання фундаменту, що передують будь-яким роботам чи спорудам; підприємства з перевезення пасажирів чи товарів автомобільними шляхами, залізницею, морськими чи внутрішніми водними шляхами, куди входять оброблення вантажів у доках, на пристанях, причалах або складах, але за винятком перенесення вручну.

Компетентні органи в кожній країні визначають лінію поділу між промисловістю, з одного боку, та торгівлею і сільським господарством – з другого [2].

Проаналізувавши правове регулювання робочого часу, можна визначити основні функції такого регулювання :

- охоронна (для відновлення працездатності, тривалої і високої продуктивності робочої сили);
- виробнича (забезпечення високої продуктивності праці, виконання завдань, що стоять перед підприємствами, установами, організаціями, господарсько-економічним комплексом країни в цілому).

Встановлення максимальних норм робочого часу є важливою гарантією захисту права особи на життя в сфері праці. Неможливість надмірного збільшення тривалості робочого часу автоматично призводить до неможливості скорочення часу відпочинку. Правове регулювання робочого часу є гарантією права працівника на життя та відпочинок. І такі гарантії мають всі працівники.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конвенція про тривалість робочого часу і відпочинку на дорожньому транспорті N 67 [Електронний ресурс]. – 1979. – Режим доступу до ресурсу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/993_215.

2. Конвенція про обмеження тривалості робочого часу на промислових підприємствах до 8 годин на день та 48 годин на тиждень N 1 [Електронний ресурс]. – 1921. – Режим доступу до ресурсу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/993_155.

Р. Ватуляк

Науковий керівник – д. ю. н., доц. І. О. Личенко

ЕТИКА АДВОКАЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Європейська інтеграція України пов'язана з трансформацією визначальних у сфері захисту прав та свобод громадян інституцій, зміною їхньої організації та принципів функціонування.

Етичні стандарти функціонування адвокатури в Європейському Союзі становлять систему правових норм, що визначають моральні вимоги до професійної діяльності адвокатів, є орієнтиром у взаєминах адвоката з представниками установ та організацій, правоохоронних органів, окремими громадянами, у корпоративних відносинах з представниками адвокатських об'єднань та усталену практику їхнього застосування.

Ці стандарти є своєрідними морально допустимими засобами досягнення цілей професійної діяльності адвоката та стосуються прав та обов'язків щодо клієнтів, судових органів та органів публічного управління, адвокатури в цілому, інших адвокатів. Разом з тим, вони є своєрідними правовими гарантіями належного захисту правових можливостей особи (як прав, так і законних інтересів

[1, с. 27]), що мають, як правило, превентивний характер [2, с. 145-148]. Вони охоплюють правові норми, сформовані на міжнародному, наднаціональному та національному рівні, які є загальнообов'язковими для усіх адвокатів, що працюють в країнах Європейського Союзу та усталену судову практику Європейського Суду з прав людини. Наднаціональний рівень етично-правових засад діяльності адвокатури в Європейському Союзі охоплює Директиву Ради Європейського Економічного Співтовариства від 22 березня 1977 р. щодо сприяння ефективному здійсненню адвокатами свободи надання послуг (77/249/СЕС) та Директиву 98/5/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 лютого 1998 р. щодо сприяння постійному здійсненню професії правника в іншій державі-члені, ніж державі отримання професійної кваліфікації [3, с. 173].

Високі моральні якості як визначальні характеристики адвокатів закріплені Етичним кодексом адвокатів Іспанії та визнано інтелектуальну та моральну незалежність адвокатів як умову незалежності суду загалом та гарантією об'єктивності захисту інтересів клієнта [4]. Кодексом адвокатської етики Польщі, що був ухвалений Найвищою Радою Адвокатів 10 жовтня 1998 року, визначено засади адвокатської етики, критерії порушення гідності професії адвоката, обов'язок адвоката щодо захисту гідності адвокатської професії. Важливо, що цей кодекс містить заборони надавати правову допомогу, яка сприяла б вчиненню правопорушення, уникненню кримінальної відповідальності за діяння, яке може бути вчинено в майбутньому [5].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Лыченко И. А. Гарантии административно-правовой защиты законных интересов граждан в сфере собственности. Бизнес. Образование. Право. Вестник Волгоградского института бизнеса. 2013. Вып. 2 (23). С. 25–29.

2. Личенко І. О Категоріальний аналіз поняття законних інтересів громадян у сфері власності. Митна справа. 2011. № 1 (73), частина 2. С. 145–148. http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/ms/2011_1_2/145.pdf

3. Святоцька В. О. Уніфіковані стандарти організації та професійної діяльності адвокатури в праві Європейського Союзу Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2018. Випуск 48, Т. 2. С. 173-177.

4. Código deontológico de la Abogacía Española. Дата оновлення: 01.03.2016. URL: <http://www.abogacia.es/wp-content/uploads/2012/> (дата звернення: 26.05.2018).

5. Кодекс адвокатської етики Польщі : рішення Найвищої Ради Адвокатів від 10 жовтня 1998 р. № 2/XVIII/98. Дата оновлення: 13.10.2015. URL: <http://unba.org.ua/assets/uploads/legislations/pologennya/kodeks-etyki-adwokackiej-ukr.pdf> (дата звернення: 25.10.2017).

Д. Візньак

Науковий керівник – к.ю.н., доц. Н.П. Павлів-Самойл

ГАРАНТІЇ ПРАЦІВНИКАМ З ОСОБЛИВИМИ УМОВАМИ ПРАЦІ

Одним із основних завдань держави є створення для громадян відповідних умов праці та відпочинку, задоволення їх законних прав, потреб та інтересів.

Умови праці характеризуються системою факторів, що визначають працездатність людини, витрати та результати праці. Основними ознаками, за якими систематизують ці фактори, є їх зміст та вплив на організм працюючих. За ступенем сумарного впливу на працюючих, тобто в залежності від тяжкості праці, розрізняють шість груп умов праці: комфортні; такі, що відповідають нормативним умовам праці; несприятливі; шкідливі; екстремальні та неприпустимі [1, 180].

Список виробництв, робіт, цехів, професій і посад, зайнятість працівників із шкідливими і важкими умовами праці та за особливий характер праці, затверджений постановою КМУ від 17.11.1997р. № 1290. Відповідно до цієї постанови, працівниками з особливими умовами праці визнаються ті, які працюють у добувній промисловості, у сфері металургії та виробництва коксу, у хімічному виробництві, у виробництві неорганічних речовин та ін.